

מסורת הש"ס

[illegible]

איקלע רבנא אחוה דר' חייא בר אבא למזון שומשי ואמר הכי אמר שמואל עד ודיין אמר מצינו מפין אמר לאמימר כמה מעליא הא שמעתא אמר ליה רב איש לאמימר משום דקלסא אבוה דאמך את נמי מקלטת לה בכבר פרכה רבא: אמר רב ספרא אמר רבי אבא אמר רב יצחק בר שמואל בר מרתא ואמר רב הונא ואמר ליה אמר רב הונא אמר

פריך ואין לומר דהכי פריך כיון דאמר
משבתתו אין מעדיין לפעו וחותם
אלמא חיישינן למיחוי בשקרא אסן
מכחו עד שלא חתמו: נמי דכתיבה
נמי מחתו בשקרא דא"כ הוה קשיא
דבר דלרבי דהכא מיין למיחוי בשקרא
ובפרק כל הגט (סס) לא חייש אלא
טעמא דמשבתתו כיון דלגוועים עדות
ענין שפירש בקונט' בני הווא שקרא

מוסף רש"י

[illegible]

ועד שלא חתמו מעידין בפניו וחותם משתחו
אין מעידין בפניו וחותם ומי כתיבין והאמר רב
פפ' משמיה דרבא ^ההאי אשתא דדיני
דניכתב מקמיה דנחוו סהדי אחתימת ידיהו
פססולא דמתחוי כשקרא הכא נמי מתחוי
כשקרא אלא אימא עד שלא כתבו מעידין
בפניהו וחותם משכתבו אין מעידין בפני
וחותם ש"מ תלת ש"מ ^יעד נעשה דין וש"מ
דדיין המכירין חתימות ידי עדים אינן צריכין
להעיד בפניהם וש"מ דדיין שאין מכירין
חתימות ידי עדים צריכין להעיד בפני כל אחד
ואחד מתקוף לה עד אשי בשלמא עד נעשה
דיין שמעינ מינה אלא דדיין המכירין חתימות
ידי עדים אין צריכין להעיד בפניהם דלמא
לעולם אימא לך צריכין ושאי הכא דקא
ממקימא הגדה בחד ודיין שאין מכירין
חתימות ידי עדים צריכין להעיד בפני כל אחד
ואחד דלמא לעולם אימא לך אין צריכין
ושאי הכא דלא קא ממקימא הגדה כלל יתיב
אבא וקאמר לה להא שמעתא דעד נעשה
דיין איתיביה רב ספרא לרבי אבא ^יראוהו
ששלשה והן בית דין יעמדו שנים ויושיבו
ממחביריה אצל היחיד ויעידו בפניהם ויאמרו
על מקודש החדש מקודש שאין היחיד נאמן על
ידי עצמו וכן סלקא דעתך דעד נעשה דיין
ללמה לי כולי האי ליתבו ברוכתיהו ולקדשי
אמר ליה אף לרדי קשיא לי ושאלתיה לרב
יצחק בר שמואל בר מרתא ורב יצחק לרב
הונא ורב הונא לחייא בר רב ותייא בר רב
הונא ורב הונא לחייא בר רב ותייא בר רב
הונא ורב הונא לחייא בר רב ותייא בר רב

[illegible]

תוספות ר"ד (המשפטי)
להושיב מחבריהם את
היחיד הם שהעידו יצטרפו
עמו לקדש אלא לאו ש"
כן עד שהגיד ערוה
אשר להיות דין זה
הכי אמרינן דמעדי
ומסיק הנח לעדות התור
דאורייתא ובדראיתא
דע נעשה דין אבל קינן
שטרות דרבנן ובדריקנן
נעשה דין מ' מה"ת לבי
למחש לויפוא אלא כמ
קום ינכה ולכי מחבר
דזיף מהדר ולכי ורבנן
דאצרכי לקיומי ועד דל

להעיד בפניהם משום דפעמים אין
מכירין אלף על ידי שאלו בלילה לילכא
למלימור אל תהא שמיעה גדולה מרליה
שדשמיעה אינה יכולה להיות בלילה
כדלמך כ"ה (דף כה: וסג) דחקירת
העדים כתחלת דין דמי ותחלת דין אינו
אלף ביום כדאמרין בסנהדרין
העדים לכתוב על שפך הדם אל"פ שלף העידו בפניו: **הנח** **ע"ה**
ונעשה דין משום דבעינן שיעירו לפני הדיינים כמו שמפרש רש"י
דבעינן עדות שפחה יכול להיחמד ואם העדים נעשו דיינין עדות שאין
להעדים קרובים לדיינין אינה יכולה להעיד דלא יקבלו הומה עליהם
וכמו ה"י אינה דרין נעשה (עד) ודוקא לעד המעיד אמרינן דלאין עד
שיעירו או כגון שדלורו ביום שאינו לרין להעיד דלא תהא שמיעה גדול
שאין לרין להעיד אין נעשה דין לרין דלמך במסתמא ממות (דף קא: ו
סג) משום דלמך והאילו העדה והאין כיון דמו דקטל חו לא חו

סמיקל לזכר בני עיר
 ער נעמח דין בסיס
 ביאחי שאר שר ער
 ביס ערס ושלס דיני
 ער שגיר ערונו נעמ
 דיין: ארס משי
 דרבא האי אשרת דיני
 נחביח: מקר נדיוח
 אחיות: דיוח פסל
 משום דמיח: כשיקר
 וליח: הני זלקק
 בפי: הוכות ובניסין
 כל הנו: מתיב
 ואמרנו: וליחא לרסי
 אמר: אבא ארה א
 שיסב לקים א
 השנר וקא ערער ע
 א: מן ער שלא חתמ
 לי השני: על אשור
 עדים: עליו מ' על

אמר רבי אבא אמר רב הונא אמר רב ישלשה וקאר ערער עד אחד מהן עד שלא חתמו מעידין עליו מעידין עליו וחותם ערער דמאי אי ערער דגולונתא תרי

דף (נב): **בפני** כל אחד ואחד. דס"ד כיון שהעידו בפני שנים יכול הוהש דאורייתא. ובלאורייתא אין עד נעשה דין וטעמא אפילו עד יב ועמדו שני האנשים אלו העדים לפני ה' אלו הדיינים ו"מ משום כי יכול להיזמק היא שלא יקבלו הוהה עד עצמן ויכול לפי טעם ו' וטעם ו' כיון דהוהה ניזמק כ"ד אחר עדות שאתה יכול להיזמק קרימא דין דייטשי כיון עמיט אפילו ד' שאלו דריק להעיד כול שם אחרים מראייה נעשה דין ודווקא דדיני ממונות אבל דדיני נפשות אפילו עד אפילו הן מהם כולן עדים וטעמא מפרש בפרק ראוהו ג"ד ו"ה דף ז' וזאת ודווקא בלאורייתא אבל בדרבנן אפילו עד המעיד נעשה דין: מרי

החורש צריך שלשה והלכך ישיבו ב' דיינים אתרים מחבריהם מושבי סנהדרין ואלה ה' שראו יעמד בפניהם והם יקדשוהו ואי איתא ליחבו בדוכתייהו ולקדשו מי אי איתא דעד שהעיד נשעה דין מה צריך